

عنوان مقاله:

تاب اوری بافت های فرسوده بخش مرکزی شهر تهران در برابر زلزله نمونه موردی منطقه 10 تهران

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری و اولین کنفرانس هنر، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مریم مهران راد - دانشجوی ارشد بازسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

خلاصه مقاله:

آسیب پذیری شهرها از مخاطرات محیطی در کشورهای دارای محیط طبیعی، پرمخاطره، به چالشی مهم تبدیل شده است. پژوهشها و نوشتارهای مربوط، حاکی از آناند که بهرغم مطالعات و تحقیقاتی که طی حدود هفت دهه گذشته در مورد بافتهای تاریخی و قدیمی و فرسوده شهری انجام شده اند، آسیب پذیری بافتهای مذکور در برابر زلزله از دهه 90 میلادی مورد توجه قرار گرفته و در ایران نیز از اواسط دهه 70 به این موضوع اهمیت داده شده، که در واقع غفلت از اهمیت این موضوع را در پی داشته است. اهمیت آسیب پذیری شهر تهران در برابر زلزله، به خصوص بافتها و فضاهای فرسوده بخش مرکزی آن، با عنایت به بستر طبیعی ناامن و باتوجه به جایگاه بخش مرکزی این شهر، لزوم شناخت آسیب پذیری بافتهای قدیمی (فرسوده) بخش مرکزی شهر تهران را در برابر زلزله در اولویت قرار داده است. برای کاهش آسیب پذیری بافت فرسوده بهتر است به تاب اوری این فضاها توجه شود. در بررسی انجام شده در یکی از محلات منطقه 10 تهران ضمن آشنایی با فرصت ها و تهدیدات منطقه گرچه نمی توان خسارت ناشی از حوادث را به صفر رساند اما می توان با دور نمودن کاربری های خطر آفرین از بافت فرسوده و تبدیل فضاهای متروکه شهر به فضایی باز بافت فرسوده را در برابر حوادث تاب آور نمود. در پایان از لحاظ نظری نیز به این نتیجه مقدماتی رسیده است که به رغم تفاوت هایی که فضاها و بافت های فرسوده شهر تهران در برابر زلزله دارند، اصول و نتایج ناشی از بررسی آسیب پذیری فضاها و بافتهای فرسوده منطقه 01، با در نظر داشتن ملاحظات خاص هر منطقه، میتواند به عنوان الگویی در بررسی سایر مناطق بخش مرکزی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، تاب اوری، آسیب پذیری، زلزله، بافت های فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688538>

